

teris arguo, & ardens famæ desiderium, totque diurnos ac nocturnos labores meos, forsan effectu carituros, atque interim ad alia, etsi non speciosius, certè fructuosius conuertendos. Non est cuiusvis ingenij libros scribere: magna quidem res est, & singularis & difficilis, & paucorum hominum, sed multa inquis intelligo, multaque longo studio quæsiui, cur me à scribendo dehortaris? quia fieri potest, vt rectè quis sentiat, & id quod sentit politè eloqui non possit: Quis hoc profectò M. Tullius, & si nullus diceret, vnusquisque tamen ita esse fatebitur, cui non sit insitum, pro voluptate potius quàm veritate contendere. Quid igitur faciam dices? Si consilium poscis, accipe quod ego impetu animi raptus, mihi ipsi ne quicquam sæpius inculco. Studium tuum ambitione careat ac pompa, saluti inuigilet, nō gloriæ, profecisse te depulsis tenebris ignorantia, vel ad intellectus lumen duntaxat, vel etiam linguæ claritatem agnoscis, Deo gratias agens, vt ere bono tuo æquanimiter, humiliter, & vbi facilius ac fœlicius potes ingenium exerce, scribere autè eius rei peritis linque, memor Graij